

Buurtkrant

Voordorp Veemarkt

Jaargang 21, editie 102,
winter 2024/2025

Voorafje

Dit winternummer ligt vlak voor de kerst op de deurmat. Het is een overvol en gevarieerd nummer. Veel bewoners hebben stukken ingezonden en ook wij als redactie hebben weer ons beste beentje voorgezet.

De foto op de voorkant is genomen door Peter Straatman tijdens de onthulling van de muurschilderingen ter herinnering aan Ezra, die omkwam bij

het ongeluk vorig jaar. Op de pagina hiernaast vind je daar meer over.

Eind december, het zijn donkere dagen. Maar wel met feestelijke lichtjes en verhalen over vrede, liefde en hoop. Straks in januari zullen veel kerstbomen verdroogd op de stoep liggen en gaan we onze goede voornemens uitvoeren. Of toch maar niet.

We wensen iedereen blijvende lichtpuntjes van vrede, liefde en hoop. En vooral de mensen die het moeilijk hebben, veel nieuwe moed in het nieuwe jaar.

Namens de redactie, Liesbeth Simpelaar

QR-codes

Ook in deze editie vind je op een aantal plaatsen QR-codes. Dit zijn weblinkjes die je in de schriftelijke versie kunt scannen met je telefoon. Je wordt dan naar de webpagina geleid op je telefoon. In de digitale versie (pdf) is de QR-code een gewoon weblinkje waar je op kunt klikken.

Colofon

Redactie

René Guljé, José Kager, Liesbeth Simpelaar, Peter Straatman, Wilco Tielemans

Vormgeving en coverfoto: Peter Straatman

Eindredactie: Liesbeth Simpelaar

Aan dit nummer werkten ook mee:

Christa Tober, Els Vegter, Karin de Jonge, Jenny Lindhout, Joep van de Laar, Jasmijn Engering, Elisabeth Schön, Milou Peek, Agniet Keverling Buisman, Ineke Blijleven, Leo Lentz, Janneke

Verder : Otto van de Vijver, Erik van Haar, Bertus van de Bor, Frederique Josemans, Inge van Houdt, Stella en Alma, Hélène

Wolf en Erik Vleugel, medewerkers winkel LOOS

De redactie is onafhankelijk: haar enige belang is het maken van een buurtkrant voor en door de buurt

De buurtkrant verschijnt vier keer per jaar

<https://buurtkrantdorpemarkt.nl>
www.facebook.com/buurtkrantdorpemarkt

Aanmelden voor digitale editie:
<https://buurtkrantdorpemarkt.nl/aanmelden>

De buurtkrant voor Voordorp en Veenmarkt wordt mogelijk gemaakt door een bijdrage van het Initiatievenfonds van de gemeente Utrecht

Kopij komend nummer

Wil je een bijdrage leveren aan de buurtkrant? Leuk! Verhalen, artikelen, nieuwsberichten, foto's, ze zijn allemaal welkom.

Deadlines copy voor 2025:

2 maart, 1 juni, 31 augustus, 23 november

Tekst en foto's apart aanleveren als bijlagen. De foto's in zo hoog mogelijke resolutie. Sturen naar:

redactie@buurtkrantdorpemarkt.nl

De redactie redigeert de ingezonden stukken en probeert alles te plaatsen.

Door Liesbeth Simpelaar, redactie

Op 19 november om 16.00 uur stond een grote groep buurtbewoners op de hoek van de Lippizianerstraat en de Schoonebekerstraat. Twee muurschilderingen werden onthuld ter nagedachtenis aan Ezra.

Ezra (5) overleed op 22 april 2023, als gevolg van het ongeluk dat de dag daarvoor om 15.45 plaatsvond op de oversteekplaats aan de Biltse Rading. Oppas Betty (66) uit Woerden kwam al direct bij het ongeluk om. Ezra's broertje Philip (8) bleef ongedeerd.

Een jaar na het ongeluk uitten Philip en zijn ouders de wens voor een kunstwerk in de buurt, zodat iedereen een concrete plek zou hebben ter herinnering aan Ezra en het ongeluk. Vincente Martinez, goede bekende van het gezin en kartrekker van de bewonersgroep Infrastruc-

tuur en Veiligheid, stapte naar de gemeente om deze wens te realiseren. De gemeente stemde volmondig met het idee in en heeft het kunstwerk bekostigd. Het realiseren ervan duurde een jaar, want allerlei instanties kwamen eraan te pas.

Als kunstenaar werd JanisDeMan gekozen. Tijdens de onthulling vertelde hij over de nauwe samenwerking met Philip: 'Om te beginnen zei ik tegen Philip, maak maar wat je wilt, er zijn geen regels. Toen zijn we samen gaan knutselen en lol maken.'

In plaats van een eerder idee voor graffiti kozen ze voor iets wat langer zou blijven. Het werden twee muurschilderingen: eentje van een tekening die Ezra had gemaakt en 'Feest' heette, en eentje van Philip zelf. 'Na wat zoeken naar een geschikte locatie konden we ze allebei op deze muur kwijt. Philip heeft ze ingekleurd, hij werd daar steeds beter in. Ik heb het een beetje bijgewerkt. De

tekening van Ezra hebben we wat verkreukeld geschilderd, dat symboliseert de fragiliteit van het leven.'

Ook twee medewerkers van het wijkbureau waren bij de onthulling aanwezig. Maarten Grienberger hield een kleine speech: 'Dit is niet alleen een kunstwerk maar ook een plek van liefde, herinnering en verbondenheid. Voor de familie en voor ons allemaal.'

Na het officiële gedeelte kwam ook burgemeester Sharon Dijksma onverwachts langs. Ze nam ruim de tijd om haar steun te betuigen aan de betrokkenen.

Veel bewoners bleven nog lang in groepjes met elkaar napraten, terwijl Philip en andere kinderen met een bal speelden. Dat kon allemaal op de brede stoep, het is haast een plein. Een perfect gekozen locatie voor dit ontroerende kunstwerk.

Door José Kager, redactie

Veel bewoners gaan binnenkort met pensioen of zijn al gestopt met werken. Wat doe je dan om je leven een leuke en zinnige invulling te geven? Daarover komen bewoners aan het woord in deze rubriek. Deze keer Otto van de Vijver, hij woont in Marktmeesters aan de Sartreweg.

Interview met Otto van de Vijver

Otto (70) is inmiddels vijf jaar gestopt met werken. Eigenlijk werd hij ertoe gedwongen door de ziekte die hij vanaf zijn 59ste had: Parkinson. Tot zijn pensioendatum kreeg hij toen een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Otto was freelance journalist bij NRC, redacteur bij Binnenvlands Bestuur (een blad voor ambtenaren) en werkte vanaf 2001 bij de gemeente Utrecht als beleids- en bestuursadviseur.

Hoe vond je het om eerder afscheid te nemen van je werk?

Dat vond ik prima, ik wilde heel graag nog wat gezondere pensioen-jaren hebben na het werk. Ik heb mijn werk geen dag gemist. Nou ja, mijn leuke collega's wel hè, maar die zie ik soms nog.

Je hebt dan ineens veel tijd over. Ben je het rustig aan gaan doen, ook vanwege je ziekte?

Nou, ik was al begonnen met het schrijven van een boek omdat ik wat minder werkte. Na al die jaren beleidstaal en journalistiek wilde ik mijn fantasie eens lekker de vrije loop laten. In het boek, 'De Opruim-ambtenaar', vermeng ik feiten en

hebben een leesclub, elke week is er yogales, een keer per maand is er een borrel en we houden spelletjes-avonden. Mijn buurvrouw geeft in die huiskamer ook taallessen aan Turkse vrouwen.

Daarnaast gaan we af en toe op vakantie met een stel dat ook vanaf het begin bij Marktmeesters betrokken was.

Je vrouw is ook met pensioen?

Ja, sinds twee jaar. Marjo wilde heel graag een paar dagen voor de kleinkinderen gaan zorgen, we hebben er inmiddels vier van onze zoon en dochter. Twee meisjes van drie en twee jongens die dit jaar geboren zijn. Ik moet zeggen: ze doet het geweldig, alsof ze als oma geboren is.

Zorg jij mee?

Dat is lastiger met die kleintjes. Optillen gaat niet vanwege mijn evenwicht. En ze zijn zo gewend aan Marjo, dat ze roepen dat oma het moet doen, ook als het gaat om een boekje voorlezen. Maar ze worden wat ouder en het gaat beter, ik mag nu af en toe ook wat doen.

Heb je het schrijven aan de wilgen gehangen?

Nee hoor, ik ga lekker door. Maar dat hele gedoe rondom uitgeven en marketing staat me tegen. Daarnaast heb ik het verhaal opgetekend van een van de toeslagenouderparen voor (Gelijk)waardig Herstel, de stichting waar prinses Laurentien aan verbonden is.

Wat brengt dat schrijven je?

Het is eigenlijk een soort verwerken van wat ik heb gedaan in mijn werkzame leven. Ik kijk er positief op terug: mijn werk heeft zin en betekenis gehad. En dat heeft mijn leven nu ook, ondanks mijn beperkingen.

fictie. Het is vier jaar geleden uitgekomen. Ook kochten mijn vrouw en ik een stacaravan in Bospark Bilthoven. Fijn om tijdens de coronaperiode naartoe te gaan, maar inmiddels hebben we 'm alweer verkocht.

Tot vorig jaar heb ik nog getennist. Dat gaat helaas niet meer. Maar tafeltennis lukt nog wel. Ik ben lid geworden van SVE en heb een tafel gekocht voor hier in huis. Twee keer in de week ga ik naar parkinsonboksen en ik wandel veel. Met Parkinson moet je in beweging blijven.

Doen jullie veel met elkaar in Marktmeesters?

Ja, dankzij mijn tafel tennissen we dus in onze gemeenschappelijke huiskamer. En we kijken er voetbal,

Welkom in het buurthuis voor Voordorp, Veemarkt en Tuindorp-Oost!

Het Wevehuis draait op vrijwilligers, het is een buurthuis voor en door de buurt.

Open activiteiten aanmelden hoeft niet:

Schilderen
elke donderdag 14:00-16:30
Schildermateriaal aanwezig, gratis

Bridgen
elke donderdag 14:00-16:30
Enige ervaring nodig, gratis.

Kraanvogel Qi Gong,
elke 2^e en 4^e maandag 14:00-15:00
O.l.v. Ellen Schoemaker, [www.
quint-essence.eu](http://www.quint-essence.eu)
€ 3 per keer (pinnen), incl. con-
sumptie.

Nieuws

Het Wevehuis stelt zich op 2 februari weer beschikbaar als locatie voor Gluren bij de Buren.

Het Wevehuisteam is op zoek naar vrijwilligers die een koffie-ochtend willen houden, en naar nieuwe huurders en vrijwilligers die activiteiten willen organiseren in onze ruimte.

Steun het buurthuis!

Het Wevehuis is een buurthuis in zelfbeheer, voor en door de buurt. We organiseren (bijna) gratis activiteiten en verhuren tegen lage prijzen. We zijn afhankelijk van subsidies en donaties. Iedere bijdrage is welkom.

Samen houden wij dit buurthuis open

Doneren kan door het overmaken
van een bedrag naar keuze:
NL42 INGB 0006 1242 32

Winkelwagen gestopt

Door José Kager, redactie

Hij kwam elke maandag en vrijdag langs in Voordorp met zijn 'rijdende supermarkt'. Tot eind september. Erik van Haar uit Groenekan stopte met langs de deuren gaan, het werd hem te zwaar. 'Ik maakte werkweken van meer dan 60 uur, bijna 40 jaar

lang. Dat ga je voelen hoor, ook fysiek.'

Naast Voordorp bediende hij ook Maartensdijk, Groenekan, De Bilt, Bilthoven en Westbroek. In de winkelwagen zag hij vooral mensen die niet meer zo goed ter been waren. Daarnaast ook 'gemaksklanten', die nog even snel een boodschapje scoorden dat ze waren vergeten. Dat kwam veel in Voordorp voor.

Hij was één van de 50 ondernemers in Nederland die zijn waar nog op deze manier sleet. En in Utrecht was hij de laatste. 'Ja, natuurlijk vonden mensen het heel jammer dat ik stopte, vooral voor mensen in de oudercentra was dat slikken. Maar ze begrepen het wel.'

Erik stopte niet helemaal met werken. Hij is nu twee dagen per week beheerder en barman van sporthal De Vierstee in Maartensdijk, en bezorgt daar ook

twee ochtenden per week brood voor een bakker. 'Ik heb het erg naar mijn zin. Ik kan na mijn werk gewoon de deur achter me dicht trekken, terwijl je als ondernemer altijd aan de slag bent.'

De winkelkar is verkocht en krijgt een andere functie. Erik vermoedt dat hij dienst gaat doen als noodwinkel, ontmoetingsplek of patat- of bloemenkar.

Of zien we de winkelkar terug in de nieuwe serie van Flodder die binnenkort wordt opgenomen? In de oude serie leidde die tot een iconische scène.

Nieuwbouw Kögllaan gaat door

Door Liesbeth Simpelaar, redactie

De gemeenteraad heeft op 14 november besloten dat het nieuwbouwplan Kögllaan uitgevoerd gaat worden. Een paar partijen gingen niet akkoord met het besluit, al zijn door hen wel een aantal wijzigingen in het oorspronkelijke Stedelijk Plan van Eisen (SPvE) aangebracht.

Er komt extra compensatie voor de 28 te kappen bomen: in plaats van 20 worden er 24 bomen bijgeplant. In de strook tussen de nieuwbouw en de Kardinaal de Jong weg komen extra heesters. Door het aanleggen

van wadi's tussen de woonblokken wordt de sloot tussen De Pioniers en de nieuwbouw verbonden met het groengebied aan de kant van de De Jongweg.

De motie van Partij van de Dieren die de flora en fauna in de ecologische hoofdstructuur nog meer wilde beschermen, werd door de rest van de raad niet gesteund, omdat dat ten koste zou gaan van de hoognodige woningbouw.

Stadsbelang was om een andere reden niet blij met het plan. Er is veel

geluidsoverlast (67dB) en luchtvervuiling op deze locatie. Daarom had de gezondheidsraad in het SPvE geadviseerd dat de woningen niet geschikt zijn voor ouderen, kinderen en fysiek kwetsbaren. Stadsbelang concludeerde dat de woningen dan ook ongezond zijn voor gezonde mensen en vond dat het college de hand licht met de afgesproken gezondheidsnormen.

De woningen worden nu alleen afgeraden voor ouderen, zoals staat in de raadsbrief die na de reactienota verscheen.

Ook over de verhuur van de studentenwoningen was in de gemeenteraad discussie. Die verhuur is al beloofd aan een private partij. Het verzoek van de PvdA om dit in het vervolg uit te besteden aan de SSH, zodat echt alle studenten een kans maken, werd door de wethouder niet gehonoreerd. Er zijn, zei hij, 'goede ervaringen met verhuur door private partijen', zoals aan de Ryelandstraat in Veemarkt.

Verder kon de wethouder niet beloven dat er geen extra ingang komt aan de zuidkant van De Pioniers, al zou hij wel zijn best gaan doen.

Beken kleur in de buurt

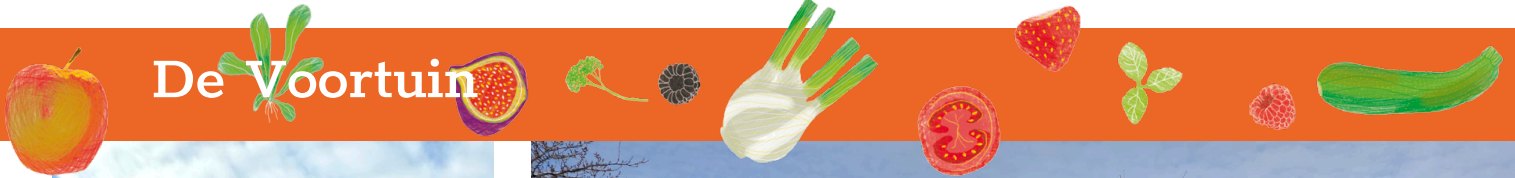
Door Els Vegter

In veel steden heb je *streetart*-wandelingen die je langs de mooiste graffitikunst leiden. In 2017 liepen mijn geliefde en ik een prachtige route in Melbourne. Maar ook Berlijn en Parijs zitten vol met straatkunst. Meestal vind je die aan de rafelranden van de stad en die vind ik als kunstenaar het interessantst. De schoonheid van het verval.

Regelmatig wandel ik door de Voorveldse polder en ga ik het donkere tunneltje van de Voorveldselaan door. Ik bewonder daar de tags en de kleurrijke *streetart*. Maar zowat elke week worden ze overgeschilderd door de gemeente, met een weke kleur geel. Voor mij is dit Utrecht op zijn smalst.

Ik zou willen dat de gemeente de creatieve makers van *streetart* omarmt. Geef ze een podium, betaal desnoods hun verf en maak er een toeristische wandel-kunstroute van.

In de vorige krant vroeg Liesbeth zich af of het mogelijk is om iets ludieks te doen met kunst op elektriciteitskasten en andere lelijke, grijze objecten. Haar oproep steun ik van harte.

Winter in De Voortuin, parkje Romerostraat

Door Karin de Jonge

Het is alweer vroeg donker, de eerste sneeuwvlokken zijn gevallen, dus ook buurtmoestuin De Voortuin gaat weer in de winterstand. Hoe maken we de tuin daar klaar voor?

Allereerst halen we de oogst binnen, maken de groentebedden leeg, daarna doen we er compost op en dekken alles af met bladeren. Zo kan de bodem herstellen om straks weer nieuwe voeding te kunnen geven. De rust is belangrijk voor de grond, net als voor ons mensen 😊.

Wintertip uit de buurtmoestuin

voor in je eigen tuin

Je kunt nu nog net bollen poten voor volgend voorjaar. Krokussen bijvoorbeeld bloeien vroeg als er bijna nog niks anders bloeit. Ze hebben veel stuifmeel voor vroege bijen en hommels. Na de bloei heb je weer ruimte voor je (moestuin) planten. Laat wel het blad verdorren dan kunnen de bollen genoeg energie opslaan om het volgende seizoen weer te bloeien.

De Voortuin
devoortuinvoordorp.nl

Door Jenny Lindhout

Soms doen we nog wat klusjes in december, maar in het voorjaar gaan we pas echt weer los.

Op het jaarlijkse etentje maakten we de balans op: wat ging goed en wat kan volgend jaar beter? Iedereen vond de samenwerking goed en gezellig. Het is soms best zoeken hoe je dat doet, want er zijn altijd meer klussen dan handen. Mede daarom was het natte voorjaar met de vele slakken een forse uitdaging, maar desondanks bleven de sperziebonen maar groeien en deden de wortels en snijbiet het prima. Van de vele kiwi's hebben we heerlijke jam gemaakt. De broccoli en de bloemkool kwamen langzaam op gang, pas in oktober konden we ze oogsten. Misschien is dat dan weer één van de weinige voordelen van klimaatverandering: dat we een langer groeiseizoen kennen dan vroeger.

Voor volgend seizoen willen we graag een zitbank in de schaduw, een schuilplaats voor de egels, meer fruitbomen en vooral: meer tuinders. We kunnen altijd nieuwe mensen gebruiken om onze 'dorpsbrink van Voordorp' nog mooier, groener en eetbaarder te maken. Kom je ook meedoen in het nieuwe jaar? Je kunt gewoon op de meewerkdagen aansluiten, maar je kunt ook van tevoren even mailen dat je komt, dan sturen we je al wat info. Vanaf 9 februari werken we weer elke tweede zondag samen in De Voortuin, van 11.00- 13.00 uur, van harte welkom!

Iedereen mag in De Voortuin van de kruiden komen plukken. De mensen die meewerken oogsten de groenten en het fruit.

Voor meer info: www.devoortuinvoordorp.nl

Kreeften op pad

Door Joep van de Laar

Half september liepen ze weer in de parkstrook van de A27 en over straat: rode Amerikaanse rivierkreeften. Hondje Lucca en ik raakten verzeild in een menigte van wel een paar honderd wandelende kreeften, van klein tot groot. Lucca snuffelde aan eentje van zo'n 12 cm en werd bijna met zo'n schaar 'bij de neus genomen'.

Waar komen die beesten eigenlijk vandaan? Leuk dat ze er zijn, of eigenlijk niet zo leuk?

Rode Amerikaans rivierkreeften komen van nature voor in het zoete water van Zuidoost-Amerika en Mexico. Ze zijn door de visserij, en ook wel door de aquariumhandel, in Nederland geïmporteerd. Daar werden ze voor het eerst gezien in 1985, en anno 2024 hebben ze zich over een groot gebied weten te verspreiden. Op zachte regenachtige avonden gaan ze op pad, op zoek naar nieuwe leefgebieden. Binnen een paar dagen kunnen ze over land een afstand van wel een paar kilometer afleggen. Zo kwamen ze in Voordorp en Veemarkt, maar ook in natuurgebieden als de Molenpolder.

De schade die deze kreeften aan de onderwaternatuur toebrengen is enorm. Ze graven uitgebreide gangstelsels in de oever en zorgen

met hun gewoel voor troebel water. Bovendien eten ze waterplanten, larven van libellen, en eieren van visjes, kikkers en salamanders.

Helaas is deze kreeftsoort lastig te bestrijden. Het lukt natuurlijke vijanden, zoals reigers, baarzen en muskusratten, niet om de aantallen beperkt te houden. Staatsbosbeheer vangt daarom sinds enkele jaren tonnen aan rivierkreeften in de Molenpolder. Zonder veel succes. Dat komt omdat vrijwel alleen de mannetjes worden gevangen, de vrouwtjes houden zich beter schuil, terwijl die wel 500 eieren onder hun staart dragen. Zo zijn de aantallen rivierkreeften na het vangen binnen de kortste keren natuurlijk weer op het oude niveau.

Om het herstel van de fraaie onderwaternatuur van de Molenpolder toch een kans te geven is men begonnen met een experiment. Er worden extra natuurlijke vijanden uitgezet, zoals palingen. En veel mosselen, die moeten helpen het water weer helder te krijgen. Ook zijn er plantensoorten gepoot die door toedoen van de kreeften vrij-

wel waren verdwenen. Op de resultaten is het nog wachten.

Wij mensen en onze trouwe viervoeters hebben verder niets van rode Amerikaanse rivierkreeften te vrezen. Ze vallen niet aan, ze verdedigen zich alleen bij dreigend gevaar. Ook als hondje Lucca wel 'bij de neus' zou zijn genomen had ze daar hooguit een klein prikje van gevoeld, ze knijpen niet door. Bijten en steken doen ze ook al niet. Dat valt dan weer mee.

Experiment
Molenpolder

KERSTBOMENMAN MAG BLIJVEN

Door René Guljé, redactie

In het lentenummer van deze krant berichtte ik al over kerstboomverkoper Bertus van de Bor, wiens vaste plekje, de keerlus aan de Romerostraat hoek Sartreweg, ineens grotendeels veranderd bleek in een perk. Bertus wist van niets. 'Het vergroenen van de keerlus was een onderdeel van een groter vergroeningsidee dat loopt van de lus tot aan de brievenbus een stuk verderop in de straat', aldus Mira van Maaren van Wijkbureau Noordoost.

Toen het weer winter werd deed ik navraag bij het wijkbureau. De bewoners van Voordorp en Veemarkt kunnen op de vertrouwde plaats hun kerstboom blijven kopen. Bertus mag zijn bomen neerzetten op de inmiddels kleinere keerlus. Zijn zeecontainer en

schaftkar mag hij plaatsen op de eerste parkeerplekken aan beide kanten van de keerlus.

Zijn commentaar: 'Ik ben blij dat het probleem opgelost is. Ik moet nu wel meerdere parkeerplaatsen gebruiken.'

Theatervoorstellingen in Blauwkapel

Door José Kager, redactie

De langgerekte houten barak op Kapelweg 7 in Blauwkapel is het domein van Het Filiaal theatermakers. Op 28 en 29 december spelen ze vier keer de voorstelling 'Er staat een olifant bij de bushalte'.

De barak is in 1883 gebouwd als slaapplek voor de cavalerie die de Hollandse Waterlinie bewaakte. Die verliet Fort Blauwkapel in 1996, en sinds 2021 zit Het Filiaal in het pand.

Ik krijg een rondleiding door Frederique Josemans van de afdeling Communicatie. Er is een kantoor, een ontvangstruimte voor publiek, een beden- en oefenatelier en een muziekstudio. In de theaterzaal is ruimte voor 80 mensen. Frederique: 'Het Filiaal speelt veel voorstellin-

gen voor schoolklassen. Het gaat dan over onderwerpen als autisme, populisme, fantasie, jokken en jezelf mogen zijn.'

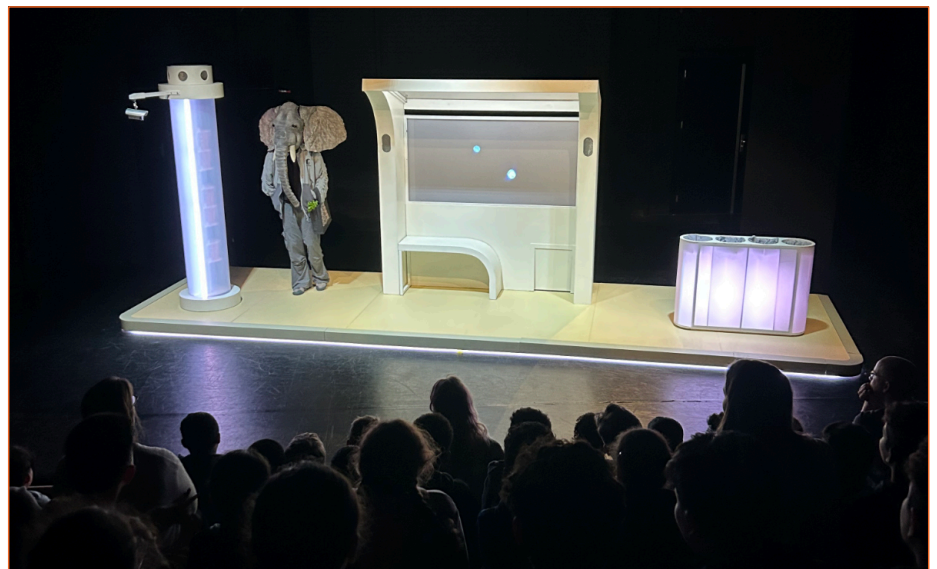
In de familie-voorstelling 'Er staat een olifant bij de bushalte' (voor 6+ tot 106) stappen bij de halte passa-

giers in en uit, en ineens staat er een olifant te wachten. Maar wie is er nou vreemd? De olifant of de snelle

wereld om hem heen? Het Filiaal vliegt met deze voorstelling op poëtische wijze een voor iedereen herkenbare thematiek aan: we voelen ons allemaal weleens die olifant bij de bushalte.

Op 28 en 29 december zijn er ook workshops Maskerspel, waarin je met een masker en een flinke dosis verbeelding zelf theater kunt maken. Begeleiders of (groot)ouders krijgen daarna een korte presentatie.

Informatie en tickets: hetfiliaal.nl

Onleesbare verkeersborden

Links zijn de plaatsnamen nog net te lezen, maar wees de argeloze automobilist die de afslag Maarssen op de A27 moet hebben!

De Smaaktuin

Interview met bewoner Inge van Houdt

Door Liesbeth Simpelaar, redactie

De Smaaktuin bestaat uit 32 koop- en 8 huurwoningen en ligt tussen de Flevolanderstraat, de Livarstraat en de Lippizianerstraat. Inge van Houdt was met haar gezin in 2015 één van de eerste bewoners. Ik sprak haar over de begintijd.

Inge, waarom heet dit eigenlijk De Smaaktuin?

De bouw vond voor een groot deel plaats naar onze smaak, we waren mede-opdrachtgever. We konden kiezen tussen drie soorten woningen: een pakhuis (met puntdakgevel en eventueel een katrol), een stadskas (veel ramen en een houten buitenkant) en een herenhuis (drie of vier verdiepingen).

De binnenkant konden we zelf samenstellen. Wilde je een extra badkamer of een vide, het kon allemaal geregeld worden.

We kozen er niet voor om een ondergrondse parkeergarage te laten bouwen, want er was geen tijd en het was te duur. Maar achteraf denken we, hadden we het toch maar gedaan. De auto's nemen veel

plek in en geven onrust in de binnentuin.

Hoe kwam je bij De Smaaktuin terecht?

We woonden in een klein appartement in de binnenstad en toen werden de kinderen geboren. We verhuisden, maar daarna zagen we dat dit werd gebouwd. Het was het tweede project dat in Veemarkt werd opgeleverd en het was toen nog makkelijk om een woning te kopen, we konden zelfs de plek in De Smaaktuin kiezen. Bij de latere projecten waren er meer gegadigden, daar ging het soms zelfs via loting.

Wat waren obstakels tijdens de bouw?

De bouw van 40 woningen die van binnen compleet verschillend waren heeft wel wat voeten in de aarde gehad. Het was natuurlijk het staartje van de crisis, maar één van de uitvoerende bedrijven was niet in staat het goede materiaal te leveren. Wij hadden bijvoorbeeld aangegeven dat we de kozijnen 20 cm. hoger wilden dan standaard. Daar was in de betonconstructie rekening mee

gehouden, maar er werden geen hogere kozijnen besteld. Dus op de dag van oplevering zaten er standaardkozijnen in met een flink gat erboven. Ik denk dat iedereen een flinke waslijst had met punten, soms was het zo erg dat het huis niet geschikt was voor bewoning. Nog jarenlang liep hier elke dag een heel team rond dat opleverpunten aanpakte.

Jullie hebben als enige in Veemarkt een open binnentuin, hoe komt dat?

Dat was een besluit van de tuinarchitect en van ERA Contour, de ontwikkelaar. Het is ons tijdens de bijeenkomsten voor we hier kwamen wonen niet ter bespreking voorgelegd. Wel hebben we goedkeuring gegeven aan het ontwerp.

Toen we hier eenmaal woonden werd het open karakter wel een discussie-item, want er reed veel sluipverkeer door de tuin. Desondanks hebben we meerdere keren met meerderheid van stemmen besloten dat hij open zou blijven, met aan weerskanten een bordje 'privé-tuin'. Op verzoek van de VVE geven routebeschrijvingen op Google en TomTom nu aan dat het geen doorgaande weg is en dat heeft goed geholpen.

Pakhuis met katrol (niet geschikt om iets aan op te hijsen)

Wat zijn jullie ervaringen met de binnentuin?

Het is gezellig. En heel leuk dat je elkaars kinderen hebt zien opgroeien. In het begin was alles nog helemaal kaal, en toen hebben we een voorlopige grasstrook langs alle achterdeuren aangelegd zodat de kinderen veilig bij de burens naar binnen konden kruipen. Later kwamen er heggen tussen de eigen

tuinten. Mensen hebben uiteraard ook behoefte aan privacy.

We hebben een gezamenlijke moestuin, een kist met gereedschap voor algemeen gebruik en er staan speeltuinstellen. Ieder jaar zetten we een kerstboom neer, die iemand in de schuur bewaart. Er loopt een wadi door de tuin en het water van de regenpijpen gaat het grondwater in. Ook hebben we een gezamenlijk sproeisysteem, met een pomp die aangesloten is op het grondwater en het ontijzert.

De pergola is een bijzonder verhaal. Een jonge werknemster van ERA die heel betrokken was geweest bij het project overleed onverwachts, en haar collega's vroegen of er iets ter nagedachteenis in de tuin kon komen. Dat is de pergola geworden.

Wonen in De Smaaktuin alleen gezinnen?

De Smaaktuin is oorspronkelijk bedoeld voor jonge ouders en stellen. De gemiddelde leeftijd is inmiddels wel hoger, veel kinderen zijn nu ouder dan tien jaar. Er is relatief weinig verloop, sinds 2015 zijn er zeven gezinnen verhuisd. Over het algemeen komen er dan weer jonge gezinnen en stellen te wonen, maar dat wordt wel lastiger omdat de prijzen zo stijgen.

Wat doen jullie verder met elkaar?

Er gaat veel passie naar de tuin. En we hebben commissies, bijvoorbeeld een activiteitencommissie, die Sint-Maarten organiseert, burendagen, pingpong- en voetbaltoernooien en *running dinners*.

We hebben allemaal wel onze draai gevonden hier. Doordat het zo klein is en we veel praktische dingen delen, is het eigen geworden en hebben we binding met elkaar. Het valt echt op als er nieuwe bewoners zijn en die worden, jonger en ouder, warm verwelkomd.

Bezoek van de koning en minister Kasja Ollongren in 2018

Padden, putten en zwerfafval

Door Ineke Blijleven, paddenbrigade

Waarschijnlijk vraag je je af wat de dingen in de titel met elkaar te maken hebben. Dat lees je in dit stukje.

Al een aantal jaren kun je ons, de 'paddenbrigade', 's avonds in Voordorp tegenkomen, gewapend met een zaklamp de straten afzoekend. Met name als het regent of miezert en het al een beetje warmer wordt. Kikkers, padden en salamanders komen dan uit hun winterslaap en gaan aan de wandel, op zoek naar een sloot waar ze zich voort kunnen planten.

Op hun tocht naar het water komen ze veel gevaren tegen. Ze kunnen vertrapt worden door een mens, of worden aangereden door een fiets of auto. Of in een van de regenwaterputten vallen die op de rand van de stoep liggen, en daar kunnen ze zelf niet meer uit komen. Als groepje vrijwilligers hebben we van de gemeente een aantal ijzers gekregen

om die putten te openen, de dieren eruit te halen en naar de sloot te 'begeleiden'.

In de loop der jaren zijn we in deze putten heel wat zaken tegengekomen. Dieren die gelukkig nog leefden, en takjes en bladeren. Maar ook allerlei soorten zwerfafval. Op een straathoek vonden we in een aantal putten zelfs tientallen afvalzakjes met hondenoep, die door een hondeneigenaar gewoon in de put gedumpt waren.

Wat veel mensen niet weten is dat nieuwbouwwijken sinds 1990 een gescheiden rioolsysteem hebben. Voordorp en Veemarkt ook. Het rioolwater (vuil water) gaat daarbij naar de zuivering, maar het regenwater niet. Dat komt meteen in het oppervlaktewater terecht: in sloten en vandaaruit in grotere wateren.

Helaas zijn onze wateren volgens Europese richtlijnen van zeer slechte kwaliteit. Het is goed om je ervan bewust te zijn welke impact zwerfvuil op ons milieu heeft. Het ecosysteem dat zich in sloten, meren en rivieren bevindt is noodzakelijk om de aarde leefbaar te houden voor alle soorten van leven. Laten we proberen met z'n allen mee te werken om het water schoner te krijgen.

Tijdelijke prieelslaper in parkje

Door René Guljé en Wilco Tielemans, redactie

Het halfopen houten huisje in het park aan de Aartsbisschop Romerostraat wordt, zo merkten we vanaf eind november, af en toe gebruikt om te slapen. Ook andere buurtbewoners zagen in dit prieeltje een man die onder een stuk landbouwplastic de nacht doorbrengt. Medewerkers van de gemeentelijke organisatie 'Stadsteam Back Up' en het Leger des Heils bleken al bekend met de situatie.

Het is vanwege de kou ronduit gevaarlijk om buiten te slapen in de wintermaanden. De organisaties vertellen hem over de reguliere opvang en over de speciale winterkoudeopvang. Voor de reguliere opvang gelden een aantal toelatingsregels, bij de winterkoudeopvang is iedere dakloze welkom.

Gelukkig telt Utrecht in de wintermaanden 150 plekken voor de winterkoudeopvang, waar mensen gratis kunnen slapen en douchen. Ze krijgen er een warme maaltijd en de volgende ochtend een ontbijt. Overdag moeten ze de opvang weer verlaten.

Deze opvang opent zodra de gevoelstemperatuur onder het vriespunt komt.

We hebben aan de man gevraagd of het goed met hem gaat en hij antwoordde van wel. Hij verklaarde niet echt dakloos te zijn, maar te wachten op het einde van de verbouwing van zijn woonruimte. Hij knapt onderwijl een aantal fietsen op.

Misschien is het een mooi, bij dit seizoen passend idee als bewoners van dit deel van Voordorp af en toe een praatje met de man gaan maken en hem wat warmes te drinken brengen.

Rijdende verpakkingsloze winkel LOOS

Sinds kort komt LOOS met een elektrisch busje in Voordorp en Veemarkt vlakbij de deur. Er zijn vaste haltes in de Oldenburgerstraat en in de A. Romerostraat, waar je op afspraak duurzame inkopen kunt

doen. Je kunt ook een voorstel doen voor een nieuwe halte.

'Als we ergens op afspraak komen zien we dat onze klanten het vaak in een buurtapp hebben gezet, en dat

de hele straat tegelijk boodschappen komt doen', vertelt Jiske de Jong, mede-oprichter van LOOS. 'En ook die ontmoeting is hoognodig, in deze tijd van online bestellingen en zelfscankassa's.'

Afspraak maken:

Door Wilco Tielemans, redactie

Stella uit Veemarkt

Deze keer ben ik te gast in de Lippizanerstraat en zit ik aan de keukentafel met de twaalfjarige Stella. In 2015 kwam ze hier met haar zus Alma (17) en hun ouders wonen. Eerste generatie Veemarktbewoners dus. Op de verjaardag van Alma verhuisden ze naar het spiksplinter-nieuwe huis. In de wijk werd toen nog volop gebouwd.

Beide ouders komen uit Finland en het is dan ook geen verrassing dat veel schoolvakanties in dat land worden doorgebracht. Eerst het vliegtuig en daarna met de trein of auto naar familie in de plaatsen Turku en Oulu, in het zuiden en midden van Finland.

Stella voetbalt op het middenveld én staat af en toe onder de lat bij Meisjes onder 13-1 van Sporting '70. Doordeweeks trainen en in het weekend een wedstrijd. Papa heeft na één rit in zijn nieuwe auto toch maar een hoes achterin gelegd tegen voetbalschoenenmodder.

Naast voetbal doet Stella ook aan *breakdance*, bij Danscentrum Utrecht in Wittevrouwen. *Powermoves* zoals de *turtle* of de *windmill*. Ze laat direct zien dat die kunsten ook prima thuis in de woonkamer te oefenen zijn.

Freerunnen door de Veemarkt en stuntsteppen zijn andere actieve hobby's. Dat daarbij soms een stuk tand sneuvelt, is geen probleem.

Over spelen in de Veemarkt gesproken: 'Ze mogen hier wel wat neerzetten voor oudere kinderen zoals ik. Niet nog meer van die glijbaantjes van 1 meter', luidt het welgemeende advies aan de gemeente Utrecht.

Stella en haar zus willen graag nog kwijt dat er af en toe wel erg hard gereden wordt door de wijk. Vooral 's avonds. Dat kan best wat langzamer, vinden de meiden.

Wil jij ook in deze rubriek iets vertellen over wonen en spelen in Veemarkt of Voordorp? Of zelf een vriendje of vriendinnetje interviewen over jouw buurt? Laar je ouder/verzorger een mailtje sturen naar redactie@buurkrantdorpemarkt.nl

Meer leuks over egels

Door Milou Peek, Zusterpark Voordorp

Heb je ze wel eens gehoord? Gescharrel, geritsel en gesnuif in de tuin, een geluid alsof iemand chips zit te eten in de heg. Een heel kabaal, en dan verschijnt er een rond bolletje met stekels dat vlog over het tuinpad rent.

Als bewoner kan ik daar ontzettend van genieten. We hadden eerst één egeltje dat achter de tuinbank sliep, maar vorig jaar scharrelden er maar liefst vijf door de tuin. Naarmate onze egelpopulatie groeide, groeide mijn liefde voor de egels mee. Nu heb ik een bakje droge kattenbrokjes voor ze klaarstaan, en ook een egelhuis met camera.

Egels zijn eigenlijk heel fascinerende en vreemde dieren als je er over nadenkt. Bij de geboorte wegen ze maar 8 tot 25 gram. Maar een volwassen egel die klaar is voor de winterslaap kan wel twee kilo wegen. Dat is een gigantische gewichtstoename. Denk maar eens hoe dat

voor een mens zou zijn. Dan zou een baby van 3,5 kilo opgroeien tot een volwassene van 875 kilo!

Volwassen egels hebben wel 8000 stekels om zich te beschermen tegen gevaar. Ze zijn behoorlijk bijziend maar kunnen goed horen, en ze ruiken zelfs insecten die onder de grond zitten. Een egel kan een dosis arseen overleven die 25 mensen het leven zou kosten. Maar helaas kunnen ze niet tegen slakkengif.

We schreven in het vorige nummer van de krant al dat de egel het moeilijk heeft in Nederland, en gaven tips over wat je als bewoner voor ze kunt doen. Hier nog meer nieuws:

We organiseren een egelpoortjesdag. De vrijwilligers van Zusterpark Voordorp komen dan kosteloos een egelpoortje aanleggen in je tuin, zodat egels makkelijk van de ene naar de andere tuin kunnen komen. Aanmelden: egelvoordorp@gmail.com.

Er is door Egelbescherming Nederland een speciale egeltaxi opgezet die wordt ingeschakeld als je een egel niet zelf naar de opvang kunt brengen. En lijkt het je leuk om zelf egeltaxi-vrijwilliger te worden? Egelbescherming Nederland, 06-188 19 576.

Je kunt je tuin aanmelden voor de egelopvang van Stichting Snorhaar via hun website. Die heeft zowel open als gesloten tuinen nodig om herstelde egels een nieuw thuis te geven.

Stichting
Snorhaar

Dierenweide Ons Buiten

Door Agniet Keverling Buisman

We hadden steeds minder eenden in de dierenweide en zijn op zoek gegaan naar nieuwe. Behalve de Orpington-eenden zijn er nu ook smaragd-eenden en Indische loopeenden.

De smaragd-eenden lijken op het eerste gezicht zwart, maar als de zon erop schijnt hebben ze een prachtige groene glans. Ze zijn nog wat schuw, maar weten steeds beter de weg op de dierenweide te vinden.

De witte Indische loopeenden worden ook wel flesseneenden genoemd. Ze zijn veel actiever dan de andere eenden, ze zochten meteen bij aankomst al hun soortgenoten

op. Het leuke is dat de vrouwtjes een ander geluid maken dan de mannetjes, die kunnen alleen een beetje schor hijgen en de vrouwtjes kunnen hard kwaken. Let maar eens op of je dat kunt horen! Eén van onze roodkopganzen loopt altijd bij de eenden, misschien denkt hij dat hij een eend is.

We zijn erg blij met de aanwinsten. Kom maar eens kijken!

Je lege zolderkamer verhuren?

Door José Kager, redactie

Kinderen het huis uit, en wat dan? Blijf je in je vaak te grote huis wonen? In Voordorp zijn er enkele bewoners die een andere oplossing vonden: ze verhuren een kamer aan een student. Hoe pak je dat aan? Een interview met buurtbewoners die de stap zetten.

Hélène Wolf en Erik Vleugel wonen al vanaf het begin van Voordorp in een eengezinswoning in het Groene Dak. Toen hun zoon op kamers ging, wilden zij kleiner gaan wonen. Zij verdiepten zich in woonprojecten voor ouderen maar dat leverde niets op.

Hélène: 'Die projecten moeten bewoners vaak zelf realiseren. Ze hebben daardoor een enorm lange aanloop en zijn heel schaars. En we willen geen appartement, we zijn erg gehecht aan onze tuin en aan de gemeenschappelijke tuin, daarmee heb je makkelijk contact met de bureu.'

Zij besloten ruim vijf jaar geleden hun zolderetage te gaan verhuren aan studenten. Maar hoe pak je dat aan? Gelukkig ontstond in diezelfde tijd Hospi Housing, want enkele net afgestudeerde studenten wilden een bijdrage leveren aan het oplos-

sen van de kamernood en dachten daarbij aan de ouderwetse hospita. Hélène en Erik werden een van hun eerste adresjes.

Veel mensen moeten er niet aan denken, vreemden in huis. Zeker geen studenten met hun onregelmatige leven. Waarom wilden jullie het wel?

Erik: 'Eerlijk gezegd zien wij het niet als inbreuk op onze privacy. Wij staan later op dan onze huurders, omdat wij niet meer werken. We vinden het ook om klimaatredenen belangrijk ons teveel aan ruimte te delen met anderen.'

Stellen jullie voorwaarden aan de huurders?

Hélène: 'Ik wil vrouwelijke huurders, je loopt toch soms schaars gekleed van de badkamer naar je slaapkamer. Aanvankelijk wilden we graag alleen internationale studenten, zij weten niet goed aan kamers te komen omdat ze geen netwerk hebben. Aangezien ik zelf Spaans gestudeerd heb wilde ik graag studentes uit Spaanstalige landen. Verder verhuren we voor maximaal negen maanden, daarna moet je een huurovereenkomst voor onbepaalde tijd aanbieden en dat willen we niet.'

's Zomers is het ook te warm op zolder en hebben onze huurders hun studie hier meestal weer afgerond.

Wat heb je moeten investeren in je zolderruimte?

Erik: 'Niet veel. We hebben na verloop van tijd een keuken met afzuigkap geplaatst. Dat was wel nodig. De douche delen we, geen enkel probleem vanwege andere ritmes hier in huis.'

Wat is voor jullie het voordeel van studentes over de vloer?

Hélène: 'Het is gezellig en we blijven digitaal bij. Ook geeft het extra inkomsten. We verhuren 17m2 voor 420 euro inclusief energiekosten per maand, dat is minder dan de wettelijk toegestane maximale huurprijs volgens het puntensysteem. En tot bijna 6000 euro per jaar zijn huurinkomsten belastingvrij.'

Erik: 'Op dit moment hebben we voor het eerst een Nederlandse studente, die *Global Sustainability Science* studeert. Dat is ook interessant voor ons, de nieuwste inzichten rondom duurzaamheid. Wij gaan met veel plezier door met de verhuur en hopen dat het een trend wordt.'

Hospi Housing is door drie Utrechtse studenten begonnen in 2019. Twee van de oprichters leven er inmiddels van en maken nu al zo'n 1000 matches per jaar in studentensteden. In Voordorp zijn er nu 5 eigenaren die middels hen verhuren. Voor meer informatie en vragen:

Kinderopvang in Voordorp

Door Jasmijn Engering, Kind&co ludens

Ze zijn alle drie onderdeel van Kind&co ludens, een maatschappelijke organisatie zonder winstoogmerk.

Femke Zwiers, clustermanager: 'Regelmatig gaan we met de kinderen van Villa Kakelbont naar woonzorgcentrum De Voorveldse Hof in Vee-markt. Daar spelen en zingen we met de ouderen. Dat is echt een hoogtepunt voor de ouderen en ook voor de kinderen. Het is mooi om te zien wat de kinderen betekenen voor de buurt.'

Femke vertelt wat er allemaal in kinderdagverblijf Kakelbont gebeurt: 'Er is veel ruimte voor creatieve ex-

pressie en we hebben een speelzaal waar we aan wobbelyoga doen. Een van onze lokalen gaan we omtoveren tot themaruimte. Zo'n thema kan bijvoorbeeld Sinterklaas zijn, of het Suikerfeest. We kletsen dan met de kinderen over wat het is en hoe je met verschillen omgaat. Ook met speelgoed, boeken en activiteiten vinden we het belangrijk om de diversiteit van mensen te laten zien, en we houden daarbij de focus op het samenzijn.'

Ouders die nieuwsgierig zijn naar kinderdagverblijf Villa Kakelbont of BSO Bolderburen kunnen zich aanmelden voor een rondleiding via de afdeling Klantenservice & Planning, 030- 6004750, of via onze website: kindencoludens.nl.

Voor de opvang van kinderen zijn er in Voordorp drie plekken: de buitenschoolse opvang (BSO) Bolderburen, de peuteropvang Pinnokio (beide in de OBS Voordorp) en kinderdagverblijf Villa Kakelbont aan de A. Romerostraat 330.

Volgens sommigen is dit de mooiste plek van Utrecht.

Filmpje RTV Utrecht

Fietsroute forten

Als je op de Voordorpse Dijk rechtsaf gaat naar Fort Voordorp vind je tegenover de ingang van het fort een woonwagen. Er staat een bord 'Koffie bij Maria'. Naast de wagen staat een Mariakapelletje.

Binnen vind je een verrassend knus interieur. Je mag koffie en thee zetten en een gevulde koek nemen. Je kunt buiten gaan zitten of binnen, de verwarming staat aan. Om de hoek is zelfs een toilet. Een vergoeding laat je vrijwillig achter, dat is volledig vanuit vertrouwen.

Opruimen PFAS jaar uitgesteld

Door Elisabeth Schön

In het najaar van 2024 zou de grond achter de brandweerkazerne Sartreweg, wegens geconstateerde aanwezigheid van PFAS, worden schoongemaakt.

Dat gebeurde maar niet, en op mijn navraag berichtte de betrokken gemeentelijke projectleider me op 25 november dat omwonenden binnenkort een wijkbericht ontvangen. Het schoonmaken is een jaar uitgesteld vanwege een flora-en faunaonderzoek dat eerst moet plaatsvinden.

Tot die tijd geldt dus de aanbeveling in het wijkbericht van april: 'Totdat wij de grond gaan schoonmaken is het beter om geen water uit de sloot te gebruiken. Laat uw kinderen niet in de sloot spelen. En laat uw hond niet in de sloot zwemmen. Heeft u een moestuin? Gebruik dan geen water uit de sloot om de plantjes water te geven.'

OP DE BANK

door René Guljé

Omdat ik de klap van 600 euro aan garagekosten even moest verwerken, streek ik neer op een van de bankjes bij De Gaard. Het was herfst en zomers.

Op de houten banken zijn keurig teksten gegraveerd. Ze ergerden me. Net toen ik voor mezelf probeerde te verklaren waarom ik ze slecht vind, naderde een grote, besnorde man in een blazer die hij drie modes geleden van zijn grote broer had overgenomen. Een grijze snor domineerde zijn gezicht. Hij likte gretig aan een ijsje en vroeg: ‘Mag ik even naast u plaatsnemen?’.

‘Maar natuurlijk’, zei ik. Hij plofte neer. Zijn grijze broek was hevig bevlekt en ik zag dat hij zijn enorme voeten in sandalen gestoken had.

Hij keek naar mijn krant en merkte op: ‘Dat van die prinses Laurentien dat zat er ook aan te komen hè. Die mensen hebben een slecht ontwikkeld gevoel voor wat ze kunnen en wat niet.’ Ik was het met hem eens en bromde wat.

‘Ik lees geen kranten meer’, zuchtte hij, ‘Ik krijg er het zuur van om elke dag weer te moeten lezen over stikstof en de natuur die naar de gallemiezen gaat. En dan die oorlogen man! Steeds maar weer oorlogen en die mensen uit Afrika die allemaal op de loop gaan. Er is weinig hoop voor de mensheid.’

Ik dacht aan een reclamespot die ik net op de radio had gehoord. Een mannenstem had het over reizen naar Lapland om er te knuffelen met husky’s. Ja, weinig hoop.

De man was het likstadium voorbij en begon nu te bijten in het hoorntje. Hij knoeide, maar dat deerde hem niet. Er hing roomijs in zijn snor. Hij had het niet in de gaten.

‘Ik kom vaak een ijsje eten nadat ik mijn vrouw bezocht heb. Ze zit in het verpleeghuis hier verderop. Soms neem ik haar mee in de rolstoel en dan wandelen we door de Veemarkt. Vijftig jaar zijn we getrouwd. Maar nu is ze dement. Soms is ze goed hoor, dan praten we over vroeger en over onze zaak. Ik was

loodgieter. Maar vandaag was het niks: ze zit daar maar, in d’r eigen wereld. En ik zou zo graag weten of ik daar nog deel van uitmaak.’

Hij vatte de tragiek zó scherp samen, dat ik in de touwen hing. ‘Redt U het in uw eentje?’ vroeg ik.

‘Ach je rommelt maar wat hè’, zuchtte hij ‘Ik ken alle stoommaaltijden van Ab Heijn en soms pak ik een Chineesje. Maar die verdwijnen allemaal. Dan worden het vaak van die rare tentjes met modieus voedsel. Veganistisch en zo. Ik ben de zoon van een slager meneer. Ik moet een stukje vlees hebben anders heb ik niet gegeten.’

Aan die 600 euro dacht ik. En aan een Chinese wijsheid die ik ooit op een kalender las. ” Ik was boos omdat ik geen schoenen had. Toen zag ik een man zonder benen.”

Ik stond op en maakte aanstalten om te vertrekken. Mijn oog viel op het draaginsigne op zijn revers. Van mij zou hij nóg een lintje mogen krijgen.

Op de langere termijn willen we ook aan de slag met de hoofdingang. Daar moet meer ruimte komen, aantrekkelijker groen en een veilige oversteek naar het pleintje aan de overkant. Maar daar zal nog wel een schooljaar overheen gaan...

Vernieuwing schoolplein vertraagd

Door Leo Lentz, bewonersgroep Zusterpark Voordorp

Over het schoolplein van OBS Voordorp is er goed en slecht nieuws. Het goede nieuws: in de binnentuin (voor de kleuters en de opvang) zijn eind november een zandbak en een waterplaats aangelegd, met rustige hoekjes en veel groen. Het slechte nieuws: met het grote schoolplein vlot het niet erg. Het zou een aantrekkelijk, groen en avontuurlijk plein worden, maar daar is nog niks van te zien. Hoe komt dat?

Begin dit jaar gingen we vanuit de bewonersgroep met de school en de gemeente in overleg over de treurige toestand van het plein. Een kale en stenige vlakte waar het in de zomer bloedheet kan worden, en waar het enige speeltoestel doorgeroest en weggehaald was. De plannen zijn nog steeds ambitieus, maar de hobbels en kuilen bij de uitvoering bleken fors.

Wat ging er mis?

Procedures en bureaucratie – wie kent de problemen niet? Het grote schoolplein is openbaar terrein, daarvoor is de gemeente verantwoordelijk en die stelt strenge eisen. Zo mocht de ondergrond van het nieuwe toestel niet bestaan uit houtsnippers omdat de valdempende werking daarvan verdwijnt. Er werd gekozen voor kurk, maar daar mogen geen opkomende boomwortels onder liggen. Dus moeten bomen gekapt en nieuwe geplaatst, want schaduw is absoluut nodig. Maar alles wat je met bomen doet in de openbare ruimte moet

door de zogenaamde Bomen-Effect-Analyse.

Misschien is er op zichzelf niks mis met grondige procedures, maar dan moet je wel een zorgvuldige en voorvarende projectleider hebben. De gemeente heeft een groot tekort aan bekwame projectleiders, dus werd een externe kandidaat aangevraagd. Die heeft er helaas een potje van gemaakt. Vol goede moed werken we nu met de derde projectleider in acht maanden.

Wat gaat er gebeuren?

In december wordt de kunstgrasmat onder het oude toestel verwijderd, de bomen eromheen gekapt en komt er tijdelijk een ondergrond van zand met daarop houtsnippers. Dan plaatst de gemeente tijdelijke speeltoestellen uit haar depot. Dan is er in elk geval op het plein weer iets te beleven voor de kinderen. In het voorjaar van 2025 wordt de kurk laag gelegd en daarop komen de nieuwe speeltoestellen: het klimrek met glijbaan, het duikelrek en een klauterbalk. Najaar 2025 volgt de herinrichting van de rest van het plein, met veel meer groen, rustige hoekjes en avontuurlijke klim- en klauterroutes. De voetbalkooi blijft staan, met een groene rand eromheen. Veel tegels gaan eruit, dat worden muurtjes. En hopelijk kunnen we de fietsrekken verplaatsen naar enkele (dankzij het betaald parkeren vrijgekomen) parkeerplaatsen.

Momentopname in november

Door René Guljé, redactie

Maarten Grienberger van Wijkbureau Noordoost vertelde op 3 juli dat de nieuwe speeltoestellen in september of oktober geleverd zouden worden. Medio november lijkt er iets te gebeuren in de kleine binnentuin bij het plein; in de regen zijn een paar mannen bezig wat kale boomstammen te plaatsen. En er wordt een rechthoekig gat gegraven. 'Hier komt een pomp; de kinderen kunnen dan spelen met de waterloop', zegt een van de mannen. 'En tussen de bomen komen nog lage stammetjes zodat je van de ene stam naar de andere kunt springen. De werkzaamheden zullen eind november voltooid zijn.'

Het grote plein oogt desolater dan ooit op een regenachtige middag. Een kleine shovel rijdt driftig heen en weer. Daar zullen de leerlingen nog even moeten wachten op hun klimparcours, glijbaan en supergave boomhut.

Dain en Lara uit Voordorp, winnaars kleurplaatwedstrijd Griftsteede 15 sept

Wat is er te doen

Mevrouw Peer, Eykmanlaan 1250:

- winterknutselclub, elke woensdag 13:30-14:30

Stal van Brenk, Voordorpsedijk 29:

- dagje ponykamp, 23, 27, 30 december, 2, 3 januari

Het Filiaal, Kapelweg 7 Blauwkapel:

- familievoorstelling 'Er staat een olifant bij de bushalte', 28 december 16:00 en 19:00, 29 december 13.30 en 16:00.

Steck, Gageldijk 3:

- gratis schaatsen tot begin januari

Griftsteede in Griftpark:

- kaarsen maken van bijenwas, 29 december, 13:30-16:00

Lichtkunstwerken bij Anatomiegebouw en vijver Griftpark:

- 28 december t/m 3 januari

Kerstmarkt en activiteiten Willem van Noortplein:

- 20 en 21 december

Buurthuis De Leeuw, Samuel van Houtenstraat 2:

- Bakkie Troost (voor rouwenden), om de week, 15, 29 jan, 12, 26 febr enz., 10:30-11:30

Buurthuis Het Wevehuis, Kemal Atatürkstraat 2:

- bridgen en schilderen, elke donderdag 14:00-16:30

Buurtmoestuin De Voortuin, parkje Romerostraat:

- meewerkdag vanaf 9 februari, elke tweede zondag van de maand, 11:00- 13:00

Tuinenpark De Pioniers:

- speels buurtbakkie, knutselen, spelletjes, elke vrijdag 14:00-17:00

Tuinenpark De Driehoek:

- thema-ochtend 28 december 11:00-13:00

Derde Helft Hercules, Voorveldselaan 2:

- sporten voor ouderen, elke vrijdag 10:00-12:00
- lezing over het klimaat sinds de ijstijd, 21 januari 10:30

Oratoriumvereniging uit de Pauluskerk Tuindorp:

- optreden 23 januari

Bibliotheek Tuinwijk, Ingen Houszstraat 8:

- ontmoeting, elke tweede en vierde donderdag, 14:30-16:00 uur, t/m juni 2025

Café Averechts, Lijsterstraat 49:

- distributiepunt Voko Utrecht;
- eetcafé, spelletjesmiddag, exposities, open podium

Zimihc Wittevrouwen, Bouwstraat 55:

- creatief café, elke woensdag 10:00-12:30

Star Lodge, Biltsestraatweg 92:

- activiteiten met buurtbewoners

Gluren bij de burens:

- 2 februari, huiskamer-optredens

Leuk filmpje over Het Lachende Paard, Winklerlaan

De links van al deze activiteiten zijn te vinden op onze website www.buurtkrantdorpsmarkt.nl

Door Savanna, leerling OBS Voordorp

Update opriep 'de buurt ludiek maken'

Door Liesbeth Simpelaar

Foto H el ne Wolf

In de vorige krant stond de vraag wie het leuk zou vinden als de elektriciteitskastjes worden beschilderd. Helaas zijn daar maar vier reacties op gekomen, en dat is te weinig voor een aanvraag bij het initiatievenfonds.

Wel kwamen er nog meer ideeën, zoals om de jumboblokken bij het viaduct aan de Voordorpsedijk te beschilderen als boerderijdieren. 'Dat vrolijkt vast iedereen op die er langs loopt of rijdt', schreef de bewoner. Hierbij een foto van de beschilderde jumboblokken aan de Melchior Treublaan in Tuindorp.

Misschien wil iemand anders het initiatief oppakken?

Update Klein leed

Door Janneke, bewoner Voordorp

Goed nieuws: de teddybeer is goed terechtgekomen! Op een regenachtige dag in juli vonden we hem op het fietspad, vlakbij ons huis. Zo'n lieve, grote beer, zomaar achtergelaten. Was hij van een fiets gevallen? Of wilde iemand hem niet meer? Was iemand ergens naarstig op zoek naar de verdwenen beer?

Hij zag er gloednieuw en heel lief uit, we konden ons niet voorstellen dat hij bewust was achtergelaten.

Daarom deden we hem met een briefje in een grote zak en zetten hem terug waar we hem gevonden hadden. Toen zag René Guljé hem staan en schreef hij erover voor het vorige nummer van deze krant.

Af en toe keken we even, stond hij er nog? Na een dag of twee kregen we echt medelijden met de beer, het leek erop dat niemand hem zou komen halen. Maar hij had geluk, want in ons huis wonen twee lieve kinderen en een heleboel andere knuffels. We hebben hem dus gewassen en een plekje gegeven op de kinderkamer. De kinderen

mochten hem een naam geven, maar dat vonden ze niet echt nodig. Hij heet gewoon 'Beer'. Mocht iemand Beer toch nog terug willen, dan mag dat natuurlijk.

Tot die tijd... zie de foto!

